

W każdym razie wszystkie wymienione części starej kanalizacji przy pierwszej gruntowej przeróbce powinny być zastąpione przez nowe przybory, odpowiadające niniejszym przepisom.

§ 60. Wszystkie części domowej instalacji wodociągowej muszą się składać z materiałów nie wywierających wpływu na jakość wody i powinny wytrzymywać ciśnienie 8 atmosfer bez trwałych odkształceń.

Średnica rury wodociągowej, z której mają być wyprowadzone odgałęzienia, musi mieć wymiar najmniej 20 mm.

Przekroje rur oznaczy w razie potrzeby Magistrat.

§ 61. Wodomierze należy ustawiać wewnątrz budynków, jeśli budynki stoją w linii regulacyjnej ulicy, względnie w linii ulicy, lub na zewnątrz w studzienkach. Wewnątrz budynków powinny być wodomierze umieszczone w pomieszczeniach zamkniętych, w miejscach łatwo dostępnych, w zabezpieczeniu od uszkodzenia i od działania mrozów i wilgoci. Jeżeli wodomierz mieści się nad podłogą wewnątrz budynku, należy go osłonić skrzynką, zamykaną na klucz.

Studzienki dla wodomierzy muszą mieć wymiar najmniej 1,00x0,80 m. dla wodomierzy małych — dla wodomierzy większych oznaczy wymiary studzienki Magistrat. Wykonać je należy nieprzepuszczalnie dla wody — z muru, względnie z betonu, opatrzyć kłami i otworem włazowym, średnicy 0,50 m. w kwadracie albo 0,60 m. średnicy. Dla ochrony wodomierzy od zamarzania należy dać pokrywę podwójną w odstępach 0,25 m. Przestrzeń pomiędzy pokrywami należy wypełniać w porze zimowej materiałem izolacyjnym (trociny, torf, pakuły).

§ 62. Na przewody wodociągowe należy używać rur żeliwnych i rur żelaznych kutych, obustronnie ocynkowanych, odpowiadających normom Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Rury żeliwne należy na złączeniu uszczelniać sznurem smołowanym, białym i ołowiem, dobrze ubitym.

Każda instalacja musi posiadać poza wodomierzem zawór z kurkiem upustowym dla umożliwienia spuszczenia wody z przewodów. W tym celu powinny być te przewody ułożone w stałym spadku ku wodomierzowi. Rozgałęzienia do pionowych przewodów powinny

być robione w piwnicach, a każdy pion powinien mieć u spodu wbudowany zawór z kurkiem upustowym.

§ 63. Przewody wodociągowe na zewnątrz budynków powinny być ułożone w głębokości 1,60 m. W mniejszej głębokości wolno układać tylko wodociągi ogrodowe lub odgałęzienia do polewaczek ulicznych, pod warunkiem, że na zimę woda z nich będzie spuszczana i dopływ do nich będzie zamknięty.

Rury wodociągowe wewnątrz budynków należy prowadzić na ścianach ogrzewanych lokali. Rury te można prowadzić bezpośrednio na ścianie lub w wycięciu w murze odpowiednio zasłoniętym. Rury umieszczone na zimnych ścianach, gdzie może nastąpić zamarzanie, należy otoczyć warstwą izolacyjnego materiału.

§ 64. Pod każdym wypustem wodociagowym musi się znajdować dostatecznie wielkie urządzenie odpływowe, posiadające zamknięcie wodne i sitko.

Wszystkie kurki i zawory mają mieć zamknięcie wentylowe (śrubowe o najmniej 3-ach gwintach), aby uderzenia wodne, powstające przy ich zamykaniu, nie przekraczały 2 atmosfer.

§ 65. Bezpośrednie zasilanie kotłów parowych i innych urządzeń maszynowych wodą wodociągu jest zabronione, można to wykonać tylko za pośrednictwem osobnych, odpowiednich zbiorników.

§ 66. Istniejące domowe przewody wodociągowe mogą wtedy być przyłączone do miejskiego wodociągu, jeżeli wytrzymują we wszystkich częściach ciśnienie 6 atmosfer. Jeżeli przewody nie odpowiadają temu wymaganiu, to Magistrat może pozwolić, na wniosek właściciela nieruchomości, na doprowadzenie wody nowym przewodem, zabezpieczonym od zamarzania, za pośrednictwem zbiornika, opatrzonego samoczynnym zamknięciem pływakowym, spustem i przelewem, połączonym z kanałem, lub na zmniejszenie ciśnienia zapomocą wentyla redukcyjnego. Zbiornik musi być tak urządzony, aby były wykluczone zanieczyszczenia wody.

§ 67. Właściciele nieruchomości są obowiązani pozwolić bezpłatnie na umieszczenie wodociagowych tabliczek orjentacyjnych na koszt Magistratu, na zewnętrznych ścianach domów lub ogrodzeniach.